

imod var til stor økonomisk Skade for vor By, og derfor bekæmpede vi denne Forøgelse til det yderste. Resultatet blev imidlertid, at den daværende Forsvarsminister med Løven i Haand kort og godt paabød os at modtage saa og saa mange flere Soldater. De er ikke kommet der, fordi Kommunalbestyrelsen har ønsket det.

Det ærede Medlem fra Verringe burde endvidere som tidligere Indenrigsminister og jævnlig Deltager i Købstadforeningens Møder ikke have overset, at den danske Købstadforening enstemmigt har vedtaget at opfordre Rigsdag og Regering til at gennemføre en Lov af samme Natur som det Lovforslag, vi har forelagt. I Købstadforeningen sidder Repræsentanter for alle politiske Partier, Højre, Venstre og Socialdemokrater, og de er alle enedes om at gaa til Rigsdagen med denne Anmodning ud fra den samme Anskuelse, som jeg her har gjort mig til Talsmand for, at det er et Retfærdighedskrav, som sker Fyldest, naar det foreliggende Lovforslag bliver ophøjet til Lov. Jeg kan derfor ikke begribe, at det ærede Medlem drejer hele Spørgsmaalet om i den Gade, at vi skal begynde en Debat om, hvor meget Holbæk har tjent eller tabt ved at faa militær Indkvartering. Det er ikke det, der foreligger, men jeg har været nødt til at svare ret udførligt derpaa. Det Lovforslaget gaar ud paa, er ikke, som det ærede Medlem sagde, at give en Drikkeskilling til disse sjællandske Købstæder, men det angaar, som det ærede Medlem fra Middel-fart fremhævede, Spørgsmaalet om, hvorvidt den her omhandlede Klasse af danske Statsborgere skal ligestilles med Landets øvrige Borgere med Hensyn til offentlige Pligter.

Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds har lige saa lidt som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) kunnet godtgøre, at det var retfærdigt at blive staaende ved den gamle Ordning, ej heller at det skulde være rigtigt at gaa den Vej, som blev nævnt i sidste Rigsdagssamling, at lade de Tjenestemænd, der fremtidig antoges, være undergivne samme Skat som Landets andre Borgere. Der er her Tale om Stats-tjenestemænd med Lønninger fra 4,000 til 10,000 Kr. om Aaret, pensionsberettigede

Folk, altsaa økonomisk sikrede til deres Død, og saa siger jeg, det er højst mærk-værdigt, at der i dette den almindelige Valgrets Ting overhovedet kan rejse sig Røster for, at disse i høj Grad velstillede Mennesker yderligere skulde begunstiges ved det Skatteprivilegium, som vi har tilladt os at foreslaa ophævet.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds haabede, at Landstinget, hvis Lovforslaget gik uændret gennem Folketinget, nok skulde sørge for, at det ikke blev til Lov i den af os foreslaaede Skikkelse. Ja, det Haab kan det ærede Medlem godt have Lov at have, jeg nærer ikke noget Haab i denne Forbindelse, men jeg nærer den faste Overbevisning, at selv om Landstinget kan hindre denne Sags Vedtagelse ligesom andre gode Kravs Fremme endnu i denne Samling, skal denne Sag nok vise sig at bære Sejren i sig selv lige saa vel som de meget store Spørgsmaal, Landstinget hidtil har kunnet hindre, men overfor hvilke det i dette Øjeblik paa en maaske for Højre mere nedslaaende Maade end tidligere maa erkende, at det alligevel maa give blankt op. Intet politisk Parti saa lidt som Købstadforeningen, hvori der sidder Repræsentanter for alle politiske Anskuelser, vil i det lange Løb være tjent med at bekæmpe denne Sag. Jeg tror heller ikke, at de gode militære Befalingsmænd, disse store Patrioter, som mange af dem gerne vil gælde for at være, i det lange Løb vil være tjente med at kræve det Privilegium opretholdt, som de hidtil uretfærdigt har haft.

Jensen-Sønderup: Ordføreren for Forslagsstillerne kom med en Bemærkning, som glædede mig, nemlig at det her slet ikke gjaldt Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunerne skal have forøgede Indkomster, men kun om, hvorvidt vi skal opretholde et Privilegium for de militære Befalingsmænd. Naar det er Tilfældet, og da Forsvarsministeren paatager sig Ansvaret for at paalægge de paagældende militære Personer den fulde Skat, kunde vi maaske enes paa den Maade, at man lod Staten og ikke Kommunerne faa, hvad de militære Befalingsmænd kom til at betale mere i Skat, til Udligning af den Ud-

×